

Spørgsmål og Svar om Tafseer

Bismillahir Rahmanir Raheem

Spørgsmål:

- Hvad betyder *Tafseer*?
- Hvad er forskellen på *Tafseer* og *Ta'weel*?
- Hvor vigtigt er det arabiske sprog for *Tafseer*?
- Kan alle arabere forstå Qur'anen?
- Kræver det kun sprog(lige evner) for at kunne forstå Qur'anen?
- Hvad skal der forstås udover arabisk for at lave *Tafseer*?
- Hvordan var Sahabahs forståelse og evner til at forklare (*Tafseer*)?
- Hvem var de mest berømte Mufassirun fra Sahabah?
- Hvem var de mest berømte Mufassirun fra Tabi'un?
- Hvad skete der med *Tafseer* efter Tabi'uns æra?
- Hvordan var Sahabahs indfaldsvinkel når de udførte *Tafseer*?
- Hvordan var Tabi'ouns indfaldsvinkel når de udførte *Tafseer*?
- Hvordan var Tabi' al-Tabi'uns indfaldsvinkel når de udførte *Tafseer*?
- Er *Tafseer* fri for påvirkning fra tidens holdninger, tanker og regler?
- Hvordan udviklede *Tafseer* sig i tidens løb?
- Gik Mufassirun i gang med at udføre *Tafseer* udfra forskellige perspektiver?

Svar:

Hvad Betyder *Tafseer*?

Ordet *Tafseer* er bøjet i *Tafseel* formen fra ordet *Al-Fasr*, som betyder forklaringen (*Al-Bayan*). Man kan sige *Fasartu, Ufsiru, Fasrun* sagen, hvilket vil sige, at 'jeg forklarede det'.

Hvad er Forskellen på *Tafseer* og *Ta'weel*?

Forskellen på *Tafseer* og *Ta'weel* er, at *Tafseer* er forklaringen på det sætningens ordlyd betyder, og *Ta'weel* er forklaringen på det sætningens ordlyd hentyder til. Ordet *Tafseer* blev valgt til at gælde hvad angår forklaring af *Ayaat* fra Qur'anen.

Hvor Vigtigt er det Arabiske Sprog for *Tafseer*?

Qur'anen blev åbenbaret på det arabiske sprog, så dens ord er arabiske, også de ord som har en udenlandsk oprindelse, ligesom *Istabraq* (brokade); de er blevet arabiseret ifølge arabiske principper, og blev dermed en del af de arabiske ord. Qur'anens stil er arabernes talestil.

Han ﷺ sagde:

﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾

"En Qur'an på arabisk." [MOQ al-Zumar 39:28]

Araberne plejede at recitere den, og forstå styrken i dens veltalenhed og mening.

Kan alle Arabere Forstå Qur'anen?

Bemærk dog, at det ikke var alle arabere, der lyttede til Qur'anen, som kunne forstå det hele. At Qur'anen blev åbenbaret på det arabiske sprog betyder dog ikke at alle arabere vil forstå dens ord og sætninger. Det er ikke alle bøger, der er skrevet på et bestemt sprog, som kan forstås af sprogets folk.

Kræver det kun Sprog(lige evner), for at Kunne Forstå Qur'anen?

At forstå Bogen kræver ikke kun sprog, men også et bestemt niveau af fatteevne, som passer til Bogens niveau og elevationsgrad. Arabernes realitet, mens Qur'anen blev åbenbaret, var at det ikke var alle, der var i stand til at forstå Qur'anen generelt og specifikt. De differerede i deres forståelse alt efter deres intellektuelle elevation og på grund af den årsag differerede Sahabahs evne til at forklare og forstå Qur'anen, som en følge af variation i deres forståelse af det arabiske sprog, i kraft af de forskellige niveauer i intelligens og fatteevne. De Qur'anske ord og deres meninger blev ikke forstået af alle arabere. Anas b. Malik berettede, at en mand spurgte 'Umar b. al-Khattab ؓ vedrørende Hans ﷺ udtalelse:

﴿وَفَاكِهَةً وَأَبًا﴾

”Og frugt og *abba* (urter, osv.)” [MOQ 'Abasa 80:31]

og adspurgte så om *abb*, hvortil 'Umar ؓ svarede: ”Vi har fået et forbud imod at overbebyrde os selv, og undersøge ting for meget.”

Det er også blevet berettet om 'Umar ؓ, at han engang stod på *Minbar* (talerpulten), og reciterede:

﴿أَوْ يَأْخُذُهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾

”Eller at Han vil fange dem med *Takhawwuf* (et gradvist spild af deres rigdom).” [MOQ al-Nahl 16:47]

Så spurgte han om ordets (*Takhawwuf*) betydning. En mand fra Huzayl svarede: ”*Takhawwuf* hos os, er den gradvise nedgang (*Tanaqqus*).” Derudover er der mange *Ayaat* i Qur'anen hvor en viden om sproglige ord og stilarter ikke er nok til at forstå dem. Og de kræver viden om bestemte ord, idet disse ord peger hen imod specifikke meninger, ligesom i Hans (swt) udtalelse:

﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا﴾

”Ved (vindene), som spreder støv.” [MOQ al-Dhariyat 51:1]

﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾

”Ved (gangerne) der løber, med gispende (vejrtrækning).” [MOQ al-'Adiyat 100:1]

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾

”Sandelig! Vi nedsendte den (Qur'anen) i al-Qadar (dekretet) natten.” [MOQ al-Qadr 97:1]

﴿وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ﴾

”Ved daggryet; ved de ti nætter (dvs. de første ti nætter af måneden Dhul-Hijja),” [MOQ al-Fajr 89:1-2]

og adskillige andre *Ayaat*, som peger hen imod velkendte meninger.

Hvad skal der Forstås udover Arabisk for at Lave *Tafseer*?

Der er også *Ayaat* hvis forståelse kræver viden om årsagerne til deres åbenbaring. Nogle *Ayaat* i Qur'anen er *mubkamah* (utvetydige) og klare i sine meninger. Dette er *Ayaat*, som specifikt blev åbenbaret i Makkah, der omhandler levemådens (*Deen*) grundlag, med hensyn til *'Aqidah*, og de *Ayaat*, som omhandler reglernes grundlag, åbenbaret i Madinah, specielt dem relateret til transaktioner (*Mu'amalaat*), straffe (*'Uqubaat*), og vidnesbyrd (*Bayyinaat*). Ydermere er der *Butashabih* (tvetydige) *Ayaat* i Qur'anen, som er ambivalente i sine meninger, specielt de *Ayaat*, som er åbne for forskellige meninger, eller som kræver, at man forlader den umiddelbart indlysende mening, til fordel for en anden mening, grundet den forladte menings modsigelse med verdensanskuelsen, som skal være fri for antropomorfistiske (menneskelige) attributter.

Hvordan var Sahabahs Forståelse og Evner til at Forklare?

Selvom Sahabah ؓ var de mest kompetente i forståelsen af Qur'anen, fordi de havde mest viden om det arabiske sprog, og fordi de bevidnede omstændighederne og begivenhederne omkring åbenbaringen af Qur'anen, så adskilte de sig i deres forståelse og evne til at forklare Qur'anen, på grund af forskelle i graden af deres bekendtskab med det arabiske sprog, og forskellen på deres nærhed til Sendebudet ﷺ.

Hvem var de Mest Berømte Mufassirun fra Sahabah?

De mest berømte Mufassirun blandt Sahabah ؓ, var 'Ali b. Abi Talib ؓ, 'Abdullah b. 'Abbas ؓ, 'Abdullah b. Mas'ud ؓ, og Ubay b. Ka'b ؓ. Det var de fire, som gav den største mængde af *Tafseer* til de forskellige muslimske regioner. Det der gjorde dem i stand til at have en så dyb viden om *Tafseer*, var deres stærke forståelse af det arabiske sprog, deres beherskelse af sprogets retoriske former og stilarter, og kammeratskab med og nærhed til Profeten ﷺ, hvilket gjorde dem i stand til at kende begivenhederne bag åbenbaringen af *Ayaat* fra Qur'anen, og deres eget intellekt og intelligens, hvilket gjorde dem i stand til at sammenkæde meningerne på den bedste måde, og komme frem til de rigtige resultater. De afholdt sig aldrig fra at lave *Ijtihad* i forståelsen af Qur'anen, i overensstemmelse med det, deres samvittighed krævede af dem. Derimod lavede de *Ijtihad* i *Tafseer*, og talte om det ifølge deres egne holdninger (*Ijtihadaad*), og de traf beslutninger baseret på det, de var nået frem til gennem deres forståelse og *Ijtihad*. Derfor betragtes disse personers *Ijtihad* som nogle af de højeste former for *Tafseer*. Desværre har mange løjet om dem, og udtalelser er blevet tilføjet til deres *Tafseer*, som de ikke sagde, og derfor vil man finde mange fabrikationer i dem. Hvad der er blevet autentificeret af troværdige berettere er blandt de stærkeste *Tafseer*. Men denne advarsel imod at tage imod fabrikerede *Tafseer* af disse fire personer betyder ikke, at dette er en advarsel imod at læse deres *Tafseer*. Derimod er det en advarsel imod at tage imod dem, og handle ifølge dem, grundet det faktum, at de kan være fabrikerede. At læse dem, og afgøre en korrekt forståelse gennem sproget, Shari'ah og intellektet, med hensyn til hvad der er blevet nævnt i dem, er gavnligt at gøre. Der er værdifulde forklaringer (*Tafseer*) i disse fabrikerede rapporter, hvad angår forståelse selvom deres overleveringskæder er svage, i forhold til at tilskrive dem til Sahabah ؓ.

Hvem var de Mest Berømte Mufassiroun fra Tabi'un?

Efter Sahabah ؓ, så kom Tabi'un. Nogle af dem blev berømte, for at overlevere fra Sahabah ؓ, fra de fire ovennævnte og fra andre. De mest berømte iblandt disse Tabi'un er Mujahid, 'Ata b. Abi Rabah, 'Ikrimah den frigivne (slave) af Ibn 'Abbas, og Sa'id b. Jubayr. De retslærde har været uenige om graden af tillid til disse mufassirun blandt Tabi'oun. Så Mujahid anses som den mest troværdige, skønt han havde de færreste beretninger, men nogle Imamer og Muhaddithun, som f.eks. Shafi'i og Bukhari, læner sig op ad hans *Tafseer*. Dog noterer visse retslærde, at Mujahid plejede at spørge Bogens folk. Ud fra dette perspektiv underlagde de hans udtalelser en grundig undersøgelse før de tog imod dem, skønt de alle var enige om hans troværdighed. Både 'Ata og Sa'id var troværdige og ærlige, og ingen har sat spørgsmålstegn ved deres ærlighed. Hvad angår 'Ikrimah, stoler og tror de fleste retslærde på ham. Imam Bukhari berettede fra ham, men andre mener, han tog chancer i *Tafseer*, og hævdede at vide alt om Qur'anen, på grund af den kæmpemæssige mængde af *Tafseer*, han berettede fra Sahabah. Af disse fire var 'Ikrimah den som berettede mest fra Ibn 'Abbas. Der er dem, som plejede at berette fra resten af Sahabah, som f.eks. Masruq b. al-Ajda', 'Abdullah b. Mas'uds elev,

og han plejede at berette *Tafseer* fra ham. Blandt Tabi'un blev Qatadah b. Da'ama al-Sadus al-Akmah også velkendt for sin *Tafseer*, og han havde en omfattende viden om det arabiske sprog, og han var velbevandret i arabisk poesi, arabernes periode og deres stamtræer.

Hvad Skete Der med *Tafseer* efter Tabi'uns Æra?

Efter enden på Tabi'uns æra begyndte 'Ulema at udfærdige bøger med *Tafseer* ifølge en specifik metode, som gik ud på at nævne en *Ayah*, og så citere, hvad der var blevet berettet af *Tafaseer* fra Sahabah og Tabi'un, sammen med deres beretningskæder. De mest berømte, som fulgte denne metode var Sufyan b. 'Uyaynah, Waki'a b. al-Jarrah, 'Abdul-Razzaq og andre, selvom disse personers *Tafaseer* ikke har nået os i deres helhed. Det som derimod har nået os er udtalelser, som findes i visse bøger med *Tafseer* som f.eks. al-Tabaris *Tafseer*. Efter dem kom al-Farra'a, og så kom al-Tabari. Dernæst kom den ene retslærd i *Tafseer* efter den anden, i enhver tidsperiode, indtil vores tid.

Hvordan var Sahabahs Indfaldsvinkel når de Udførte *Tafseer*?

Sahabah ﷺ lavede *Tafseer* til *Ayaat* fra Qur'anen, enten som deres egen *Ijtihad* i *Tafseer*, eller efter at have hørt den fra Allahs Sendebud ﷺ. Mange gange forklarede de årsagen bag åbenbaringen af en *Ayah*, eller også forklarede de, hvem den var blevet åbenbaret om. I deres forklaring af en *Ayah* plejede de at begrænse sig til at uddybe den sproglige mening, som de forstod fra en *Ayah* med de mest præcise ord, som f.eks. deres udtalelse: *Ghayr Mutajanifin li Ithm* (ikke tilbøjelig til synd), som betyder ikke modtagelig overfor synd (*Ghayr Muta'arridin li Ma'siyah*). For eksempel deres udtalelser angående Hans ﷺ ord:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ ... وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ﴾

"(Det er) også (forbudt) at bruge pile i søgen efter held eller en beslutning." [MOQ al-Maidah 5:3]

I Jahiliyyah (tiden før tiden) var der nogen som tog en pil, når en af dem ønskede at tage ud (på en rejse), og sige: 'Denne beordrer mig til at tage ud.' hvis han tog ud, så ville han møde held på sin rejse. Han ville tage en anden pil, og sige: 'Denne beordrer mig til at blive', hvilket vil sige, at han ikke ville være heldig på sin rejse. Der fandtes en tredje pil imellem disse to med navnet '*Al-Maneeb*'. Allah ﷻ forbød denne praksis. Hvis de tilføjede noget til dette, ville det være hvad der var blevet berettet om årsagen til åbenbaringen af denne *Ayah*, og angående hvem pågældende *Ayah* var blevet åbenbaret. Et eksempel kunne være hvad der er blevet berettet om Ibn 'Abbas ﷺ angående Hans ﷺ ord:

﴿لِرَأْدِكَ إِلَى مَعَادٍ﴾

"Han vil sandelig dig tilbage til *Al-Ma'ad* (returstedet)." [MOQ al-Qasas 28:85]

Ibn 'Abbas sagde: 'til Makkah.' Det er blevet berettet fra Abu Hurayrah ﷺ angående Hans ﷺ ord:

﴿إِنَّكَ لَأَنْتَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾

"Sandelig! Du retleder ikke den du elsker." [MOQ al-Qasas 28:56]

Abu Hurayrah sagde, at denne *Ayah* var blevet åbenbaret angående Allahs Sendebud ﷺ, da han forsøgte at vinde sin onkel (Abu Talib) over til Islam, som afslog.

Hvordan var Tabi'uns Indfaldsvinkel når de Udførte *Tafseer*?

Derefter kom Tabi'un efter Sahabah, som rapporterede alt hvad Sahabah ﷺ nævnte på denne måde. Blandt Tabi'un selv var der dem, som forklarede *Ayaat* fra Qur'anen, eller nævnte årsagen bag åbenbaringen, enten som deres egen *Ijtihad* i *Tafseer*, eller ved at høre den fra (andre autoriteter).

Hvordan var Tabi' al-Tabi'ouns Indfaldsvinkel når de udførte *Tafseer*?

Efter Tabi'un kom der retslærde, som udvidede *Tafseer* kundskaben, og citerede rapporter fra Jøderne og de Kristne. Mufassirun kom en efter en i hver tidsperiode og generation, de forklarede Qur'anen, og udvidede *Tafseer* i hver tidsalder, med hensyn til hvad der var kommet før. Mufassiroun begyndte at bruge deres tid på *Ayaat*, for at udlede regler (*Abkam*) fra dem og forklare deres egen skoleretning, f.eks. vedrørende fri vilje (*Iktiyar*) og forudbestemmelse (*Jabr*). De begyndte at forklare *Ayaat*, som beviste deres holdninger ifølge deres tilbøjeligheder, om end det drejede sig om lovgivning, den skolestiske kundskab (*'Ilm ul-Kalam*), retorik (*Balaghah*), deklination (*Sarf*), grammatik og så videre.

Er *Tafseer* Fri for Påvirkning fra Tidens Holdninger, Tanker og Regler?

Ud fra en undersøgelse af disse *tafaseer* gennem de forskellige tidsalder, siden Sahabahs tid og indtil nu, kan vi se, at *Tafseer* af Qur'anen i enhver tidsalder, var påvirket af tidens retslærdes bevægelser, hvilket afspejlede tidens holdninger, teorier og skoleretninger.

Hvordan Udviklede *Tafseer* sig i Tidens Løb?

Men alle disse *Tafaseer* var ikke samlet i bøger, fra starten af Mufassiruns eksistens i Sahabahs ﷺ tid. Men de ændrede sig fra situation til situation gennem tiden. I starten så plejede *Tafseer* kundskaben at være en del af *Hadith* kundskaben og et af dens kapitler. *Hadith* kundskaben var det altomfattende emne, som indbefattede alle islamiske kundskaber. Samtidig med, at han ville berette en *Hadith*, som indeholdte en juridisk regel, så plejede beretteren af en *Hadith* også at berette en *Hadith*, som indeholdte *Tafseer* af en *ayah* fra Qur'anen. Ved starten af det andet århundrede efter Hijrah, begyndte skribenter i slutningen af Umayyadernes æra, og i starten af Abbasidernes æra, at samle alle relevante *Abadith* i et emne, og adskille dem fra andre emner. Så kundskaber, som f.eks. *Tafseer* og *Fiqh* (jura), der var indeholdt i *Abadith*, blev separeret fra hinanden, hvilket resulterede i kundskaber, som f.eks. *Hadith*, *Seerah*, *Jurisprudens* og *Tafseer*. Altså opstod *Tafseer* kundskaben og den blev en uafhængig kundskab, som blev studeret for sig selv. Disse *Tafaseer* antog ikke nogen organiseret form, i og med *Ayaat* fra Qur'anen ikke blev nævnt på en kronologisk måde, ligesom arrangementet, man finder i en *Mushaf* (dvs. Qur'anen), efterfulgt af deres *Tafaseer*. Derimod var disse *Tafaseer* spredt her og der. Det var *Tafseer* af forskellige *Ayaat*, hvilket også var tilfældet med *Abadith*. Denne situation fortsatte, indtil *Tafseer* blev separat, og særskilt fra *Abadith*, og begyndte at fremstå som en kundskab for sig selv. *Tafseer* blev præsenteret til hver *Ayah* i Qur'anen eller som en del af en *Ayah*, ved at arrangere disse *Ayaat* efter deres rækkefølge i en *Mushaf*.

De første Muslimer, som påtog sig opgaven at lave *Tafseer* af Qur'anen, ved at citere *Ayah* efter *Ayah*, og forklare dem en efter en, var al-Farra'a (d. 207 efter Hijrah)- Ibn al-Nadim reporterer i sin Fihrist at: "'Umar b. Bakir skrev til al-Farra'a at, 'Al-Hasan b. Sahl vil måske spørge mig om den ene ting efter den anden fra Qur'anen, men jeg vil ikke være i stand til at huske alle svarene. Må jeg anmode om, at du sammenfatter de essentielle punkter, og samler dem i en bog jeg kan referere til, hvis du vil.' Så al-Farra'a sagde til sine elever, 'ryk sammen, så jeg kan diktere en bog til jer om Qur'anen'. Han gav dem en dag. Da de kom, gik han hen til dem. I moskéen var der en mand som lavede Azan, og reciterede Qur'anen når han ledte dem i bønner. Al-Farra'a vendte sig mod ham og sagde: "Reciter åbningskapitlet (*Fatihah ul-Kitab*); vi vil forklare det, og så vil vi tale omfattende om hele bogen'. Manden reciterede, og al-Farra'a lavede *Tafseer*. Abu al-'Abbas sagde: 'Ingen gjorde noget lignende førhen, og jeg tror ikke at nogen kan tilføje til det.' Efter ham kom Ibn Jarir al-Tabari (d. 310 efter Hijrah), og skrev sin berømte *Tafseer*. En mængde *Tafaseer* blev velkendte efter Ibn Jarirs *Tafseer*, f.eks. Ibn Jurayjs *Tafseer*. Hans situation var ligesom de første Muhaddithuns situation der samlede alt hvad der nåede dem uden at differentiere imellem de korrekte (*Sahih*) og ukorrekte rapporter. Det blev sagt, at, 'Ibn Jurayjs formål ikke var autenticitet, men han rapporterede alt hvad der blev nævnt om hver eneste *Ayah*, om end det var korrekt (*Sahih*) eller svagt (*Saqim*).' Også blandt disse, er al-Suddis (d. 127 efter Hijrah) *Tafseer* og Muqatils (d. 150 efter Hijrah) *Tafseer*. 'Abdullah b. al-Mubarak sagde om Muqatils *Tafseer*: 'Hans *Tafseer* er fremragende; bare han var troværdig (*Thiqah*).'

Ligeledes iblandt dem er Muhammad b. Ishaq *Tafseer*. Han plejede at overlevere fra Jøderne og de Kristne, og han plejede at citere udtalelser fra Wahb b. Munabbih, Ka'b al-Ahbar og andre, som rapporterede ting fra Toraen, Biblen og deres kommentarer. Disse *Tafseer* har ikke nået os, selvom Ibn Jarir al-Tabari har samlet det meste af dem, og inkluderet dem i sin bog. Derefter kom den ene gruppe af Mufassirun efter den anden, som forklarede Qur'anen på en komplet og velordnet måde i bøger, som var detaljerede, komplette og velarrangerede.

Gik Mufassirun i gang med at Udføre *Tafseer* Udfra Forskellige Perspektiver?

Enhver der undersøger *Tafseer* vil opdage, at Mufassirun behandlede *Tafseer* udfra forskellige indfaldsvinkler. En del var interesseret i at tage et kig på Qur'anens stilarter og meninger, og hvad end det indbefattede af retorik (Balaghah), for at kende dens tales ophøjethed og distinktion, sammenlignet med andre typer af tale. Altså var det retoriske aspekt fremherskende i deres *Tafseer*. En af disse personer, er Muhammad b. al-Zamakhshari med sin *Tafseer*, al-Kashaf. Andre som fremlagde fundamentene for verdensanskuelsen, for at udfordre de falske folk, og debattere med modstanderne (af Islam), f.eks. Fakhr ul-Deen al-Razi i sin famøse *Tafseer*, al-Tafseer ul-Kabir. En del af dem studerede de shariamæssige regler, og var interesseret i at udlede dem fra *Ayaat*. Så de kanaliserede deres interesse i Ahkam *Ayaat*, som f.eks. Abu Bakr al-Razi (almindeligvis kendt som al-Jasaas), i sin velkendte *Tafseer* Ahkam ul-Qur'an. Andre gik efter historierne, og tilføjede til historierne i Qur'anen fra historie- og *Isra'iliyyat* (Judaiske) bøger og begyndte at samle alt hvad de hørte, om end det var trivielt eller værdifuldt, uden at frasortere ting, som modsagde Shari'ah, som ikke stemte overens med forstanden og som modstred *Ayaat* fra Qur'anen, der var entydige i deres mening. En af disse personer er Sufisten 'Ala ul-Deen 'Ali b. Muhammad al-Baghdadi, også kendt som al-Khazin, som gjorde dette i sin *Tafseer*, Bab al-Ta'weel fi Ma'ani al-Tanzeel. Der var en del som brugte sin tid på at støtte deres egen Mazhab (skoleretning), og forklare *Ayaat* på en sådan måde, at det støttede deres fraktion, som f.eks. al-Shaykh al-Tubrusi *Tafseer*, al-Bayan, og al-Shaykh al-Tusi *Tafseer*, al-Tibyan. Begge to støttede Shi'ah holdninger og deres Mazhab med hensyn til fundamentet for verdensanskuelsen ('Aqid) og Ahkam. Der var også en del, som kun koncentrerede sig om *Tafseer*, for at forklare Qur'anens *Ayaat* og regler, uanset ethvert andet synspunkt. Det er disse Mufassirun, hvis *Tafseer* betragtes som de mest vigtige blandt *Tafseer* bøgerne. Disse personer anses for at være Imamer i *Tafseer* og andre emner. For eksempel Ibn Jarir al-Tabari *Tafseer*, Abu 'Abdullah Muhammad al-Qurtubi *Tafseer* og al-Nasafi *Tafseer* udover andres *Tafseer*. Hvad angår de *Tafseer* som er skrevet i vores tid, og hen imod afslutningen af nedgangsperioden, som f.eks. Muhammad 'Abduhs *Tafseer*, Tantawi Jawharis *Tafseer*, og Mustafa al-Muraghis *Tafseer*, udover andres *Tafseer*, så betragtes de ikke som en del af *Tafseer* litteraturen, og der sættes heller ikke nogen lid til dem.

Fordi de indeholder oprør imod Allahs ﷻ Deen, i forklaringen af mange *Ayaat*, som f.eks. i Muhammad 'Abduhs *Tafseer* af denne *Ayah*:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

"Den, der ikke styrer med alt hvad Allah har åbenbaret, disse er Fasiqun (oprørske)." [MOQ al-Maidah 5:44]

Han gav tilladelse til Indiens muslimer, at adoptere de engelske love, og underkaste sig engelske dommere. Shaykh Muhammad 'Abduh nævnte i bind seks af *Tafseer* af den Vise Qur'an, også kendt som al-Manar, i en *Tafseer* af Surat al-Maidah da han forklarede Hans ﷻ ord: "Den der ikke styrer med alt det, Allah har åbenbaret, disse er Fasiqoun (oprørske)." [MOQ al-Maidah 5:44], på siderne 406-409 hvor han blev spurgt: 'Er det tilladt for en muslim at være ansat af englænderne til at styre med engelske love, hvor en del udgør at styre med andet end hvad Allah ﷻ har åbenbaret?' Han gav et langt svar: 'Kort sagt er krigens domæne (Dar al-Harb) ikke et sted for oprettelsen af Islams regler; derfor er det obligatorisk at lave Hijrah, medmindre der findes en undskyldning eller interesse (Maslahah) for muslimerne, på den betingelse, at han er i sikkerhed fra Fitnah i sin Deen. Det er forpligtende for den som er bosiddende (i Indien), at tjene Muslimerne så godt han kan, og styrke Islams regler, så godt han kan. Og der er intet bedre middel end deltagelse i regeringsposter, for at styrke Islams indflydelse, og beskytte muslimernes interesser, specielt hvis regeringen er overbærende og retfærdig overfor alle nationer og religioner, som den engelske regering. Det er velkendt, at denne stats (dvs. England) love er tættere på den islamiske Shari'ah end andres, da den overlader de fleste sager til dommernes

fortolkning. Så den der er kvalificeret til at være en dommer i Islam, og tiltræder en post i Indiens domstol, med det korrekte formål og hensigt, så er det muligt for ham at gøre muslimerne en kæmpe tjeneste. Det er indlysende, at forladelsen af poster indenfor domstolen og andre regeringsmæssige poster, af folk med viden og indsigt af frygt for at være syndige i at arbejde ifølge deres love, vil fortabe muslimernes interesser i deres Deen og i Dunya.”

Og han tilføjede: 'Det er tydeligt udfra alt dette, at muslimens accept af at arbejde i den engelske regering i Indien, 'og ethvert andet lignende arbejde', og hans styring ifølge deres love, er en dispensation (*Rukhsah*), som kommer indunder princippet, at udføre den mindste af to onder, hvis ikke også en 'Azeema (pligt) hvormed man har til hensigt at støtte Islam og beskytte Muslimers interesser.”

Og for eksempel Tantawi Jawharis *Tafseer* hvor han nævnte, at der var moderne videnskaber og kundskaber i Qur'anen; så han fyldte sin *Tafseer* med billeder af fugle og dyr, for at vise, at Qur'anen også forklarede disse ting.

Og Mustafa Zayds *Tafseer*, som benægtede eksistensen af Engle og Shayatin gennem fortolkning. Han begik Kufr i sin *Tafseer*, og tog sig selv ud af Islam. Disse *Tafaseer* og andre ligesom dem, betragtes ikke som *Tafseer* bøger af muslimerne, og deres forklaringer skal og må heller ikke tages i betragtning.